

Samenvatting preek Orde van het Heil (nummer 2): de roepende God

Moerkapelle, zondag 23 februari 2020, 18:30

1. Goddelijk initiatief

Bij de orde van het heil gaat het over de vragen van ons hart. Hoe beleven we wat God belooft en geeft? De vorige keer stonden vanuit Romeinen 8:28 en 29 Gods voornemen en verkiezing centraal. Nu gaat het over de roeping die er nauw mee verbonden is. In 1 Korinthe 1:24 gaat het ook over die roeping. Als wij over roeping horen, denken we vaak aan de roeping tot een taak of ambt. Dit is nu niet ter sprake. Het gaat nu om de veel fundamentele roeping, namelijk de roeping van God tot geloof, bekering, het dienen van Hem, het volgen van de Heere Jezus. God roept mensen. Dit veronderstelt dat God spreekt! Het spreken van God is heel belangrijk in de Bijbel. Door te spreken schept Hij de wereld. Hij roept ook Adam en Eva ter verantwoording. Hij doet hen inzien wat er verkeerd is en belooft verlossing! De HEERE neemt het initiatief! Ook bij de roeping van Abraham was Hij de eerste (Genesis 12:1). Tot op de laatste bladzijde van de Bijbel klinkt de nodiging (Openbaring 22:17).

2. Goddelijke bewogenheid

De Heere spreekt de hele Bijbel door. Hij wil niet dat we verloren gaan. Hij richt zich tot Joden en heidenen. Ook in Korinthe is het woord gekomen en ontstaat er een gemeente (Handelingen 18:9–10). De boodschap was ‘het woord van het kruis’. Voor Joden was het een ergernis. Waarom een kruis? Kun je het dan niet zelf verdienen? Voor heidenen was het dwaasheid: hoe kon je nu gered worden door iemand die een slavendood stierf? Maar voor wie geroepen is, zowel Jood als Griek, is Christus de kracht van God en de wijsheid van God (1 Korintiërs 1:24). De inhoud van Gods roeping is vergeving en verzoening (2 Korintiërs 5:20–21). De gemeente van Korinthe bestond over het algemeen uit heel gewone mensen. God ziet om naar het nederige en onaanzienlijke. Zijn bewogenheid is groot (zie ook Ezechiël 18:31–32).

3. Gods roeping is krachtig en onweerstaanbaar

Gods boodschap wordt in de havenstad Korinthe door velen ontvangen. Maar er zijn er ook die ermee spotten. Dat zien we in heel de Bijbel. De gelijkenis van de Koninklijke Maaltijd (Lucas 14) is daar een voorbeeld van. Talloze genodigden verzonnen smoezen om niet naar de maaltijd te hoeven komen. God vraagt om een geloofsantwoord. Voor Paulus hangen roeping en verkiezing samen. Verkiezing leidt tot roeping, en roeping tot gehoorzaamheid aan het Woord van God (Romeinen 8:28-30).

Om de roeping effect te laten hebben, verbindt de HEERE haar met het werk van de Heilige Geest. Hij opent harten en overwint de tegenstand. Johannes 6:25 zegt: doden zullen horen de stem van de levende God. Dat gebeurde bij Lazarus die het graf uit kwam lopen, maar het gebeurt ook bij geestelijk doden. Gods roeping geschiedt met kracht.

God roept mensen bij hun naam. Hoe Hij dat doet, verschilt per persoon. De één roept de Heere – net als Saulus op weg naar Damascus – plotseling, de ander – net als Timotheüs – geleidelijk. Maar in beide gevallen ga je voor de Heere door de knieën, wordt je hart voor Hem ingewonnen en belijdt je: ‘Heere, U bent mij te sterk geworden. Wat wilt U dat ik doe?’

Wie niet komt, kan God de schuld niet geven dat de belofte niet voor hem bedoeld was. Dat de regen wel in de droge grond trekt, maar afketst op de harde rots, ligt niet aan de regen maar aan de rots. Zo is het ook hier. Als de Heere roept: ‘Kom tot Mij’, en je komt

niet, dan is dat niet Gods schuld maar je eigen schuld. Er staat ergens dat het Woord geen nut deed, omdat het met het geloof niet gemengd was. En je leest van mensen die het Woord ongehoorzaam waren, die zich verhardden en zich eraan ergerden. Maar als Gods Woord je wel raakt, als het in goede aarde valt en vrucht draagt, dan komt dat niet omdat je beter bent. Dan is dat niet te danken aan je eigen goede wil, maar alleen aan Gods ontferming. Vandaar dat Paulus in Filippenzen 2:12 en 13 zegt: ‘Werk aan uw eigen zaligheid met vrees en beven; want het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen.’

Wie op Gods ziet, krijgt hoopt. We kunnen ons zo machteloos en moedeloos voelen. We mogen de Heere aanroepen, pleiten op Zijn belofte en geloven dat de Heere een Waarmaker van Zijn Woord is. Hij heeft alle macht. Hij kan verlossen uit de wurggreep van de zonde, welke zonde dat ook maar is. Want Hij Die u roept is getrouw en Hij laat niet los wat Zijn hand begon.

Vragen

1. God spreekt en belooft. Noem eens een paar dingen die dit zo bijzonder maken.
2. Geef er eens een aantal voorbeelden van dat Gods roeping vol bewogenheid en ernst is. Wat voor effect heeft dat op u?
3. Mensen komen op verschillende manieren tot geloof. Maar de ware gelovigen hebben ook herkenningspunten. Welke bijvoorbeeld.
4. Sommige mensen buigen voor het Woord, anderen niet. Wat zegt hierbij het voorbeeld van de regen ons?
5. Lees nog eens Filippenzen 2:12-13. Wat voor aansporing en troost bevat dit voor u?